

rende Erhverv i dette Land, og som kunne klare sig og staa paa egne Ben. Jeg vil nævne Fiskeri, Handel og Skibsfart. Jeg tager først Fiskeriet, og tænker da særlig paa Jyllands Vestkyst; vi have her en af de fiskerigeste Kyster i Europa, en Kyst, hvor der ligger Tusinder af fremmede Skibe og hente hjem den rige Fangst, der er der. Vil man gøre noget for at skaffe Arbejderne Brød, skal man gøre noget ad Lovgivningsvejen for at støtte dette betydelige Erhverv, som kan bringe Brødet til Tusinder og atter Tusinder af Munde flere, end Tilfældet nu er. Jeg vil dernæst nævne Handel og Skibsfart, som ikke have nogen Beskyttelse, det skulde da være en negativ Beskyttelse. Handelen betaler jo Skibstold og Konsulatafgifter i fremmede Havne, skønt Konsulaterne ikke alene ere til Fordel for dette Erhverv, men for det hele Land; Handelen maa altsaa bære en særlig Byrde, som vedkommer hele Samfundet, men desuagtet udvikler den danske Handel sig udmærket godt og skaber store Værdier og Ernæring for mange Familier. Og vi kunne udvikle den ganske anderledes, end vi gøre; vort Lands Beliggenhed er ganske særlig heldig baade for Handel og for Skibsfart, saa vi kunne udrette meget mere, end vi nu gøre. Saadanne virkelig sunde og virkelig bærende Erhverv er det naturligt at støtte. Maa jeg i samme Forbindelse nævne Skibbyggeriet, som har en negativ Beskyttelse, idet det maa betale 5—6 pCt. i Told af de Materialier, det skal bruge, medens færdige Skibe kunne indføres for 3 pCt. Vi ligge udmærket godt for Skibbyggeri, der kunde vist anlægges mange Skibbyggerier her ved vore Kyster; det var vist ogsaa et sundt og naturligt Erhverv. Der er ogsaa adskillig Haandværksvirksomhed og Fabrikdrift, som jeg vil kalde sund og naturlig og vil regne med til de bærende Erhverv, men alt det, som ikke kan staa paa egne Ben, men trænger til særlig Beskyttelse ved Beskatning af Borgerne i Landet, er mere eller mindre usundt. Det er godt at kunne staa paa egne Ben; man har godt af — det gælder baade Enkeltmand og de forskellige Samfundslag — at prøve sine Kræfter. De fleste Fædre vide god Besked med, hvad det vil sige at vænne Sønnerne til at staa paa egne Ben og ikke beskytte dem baade paa den ene og den anden Maade; de vide, at derigennem udvikler Dygtigheden sig, saa at de kunne blive til noget i Verden. Men det samme gælder de forskellige Erhverv, og det gæl-

der ogsaa Fabrikvirksomheden. Den Fabrikvirksomhed, som ejer Kræfter til at staa i alt væsentlig paa egne Ben, er sund og naturlig, men den, som skal bæres ved Skat af alle Landets Borgere, er usund. Jeg taler ikke her om den Beskyttelse, som alle vore Erhverv uden Undtagelse, tror jeg nok, jeg maa sige, faa gennem Bevillinger paa Finanslovene, det er en Sag for sig, at Landbrug, Fiskeri, Haandværk, Industri, Handel osv. osv. støttes gennem Bevillinger paa Finansloven. Den Slags Støtte kan være rigtig og god, men om alt, hvad der gaar derudover, kan jeg ikke sige andet, end at det er af det onde. Men et er, at jeg vilde finde Princippet som saadant meningsløst, unaturligt og umuligt, hvis vi i dette Øjeblik stode paa bar Bund og vilde indføre det her i Landet, og et andet er, at Beskyttelsen jo er saa indgroet i alle vore Forhold, at det næsten ikke er til at overse. Vi have en større eller mindre Toldbeskyttelse saa godt som over hele Linien; at kaste den over Ende vilde jo være Galmands Værk; at gribe for stærkt ind i de Forhold, som have udviklet sig i Læ af Beskyttelsen, vilde være unaturligt og urigtigt, det vilde ikke være klogt; men en anden Sag er, at vi søge at komme mere og mere bort fra den, idet vi tage lempelig paa den og slaa af baade her og der. Det mener jeg ogsaa er en Egenskab, som et hvert som helst Toldlovsforslag maa have; det maa stile i den Retning, hvis det skal eje Mulighed for at kunne gennemføres. Jeg paaskønner, at den højtærede Finansministers Forslag heller ikke i denne Henseende griber for dybt, men tager lempeligt paa Forholdene, saaledes at vi komme ned med Beskyttelsen, endda ikke saa ganske lidt, men dog ikke anderledes, end at der er Haab om, at vi kunne vinde igennem med Forslaget. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) bad mig i Gaar om at se nøje paa de 2 Andragender Nr. 47 og 51. Jeg smilede jo, da det ærede Medlem talte om Kartoffelavl og Andragenderne angaaende denne, og da han bad mig om at se nærmere paa dem og overveje dem. Jeg har baade før og siden set paa disse 2 Andragender, i hvilke man beder om Beskyttelse for Kartoffelavl. Der er først 2 Fabrikker, der andrage om en Told paa Kartoffelmel. Det er naturligvis ikke særlig for Fabrikernes Skyld, skønt det jo ogsaa spiller en Rolle for dem, men det er ganske særligt, fordi Beskyttelsen paa Kartoffelmel skal være saa udmærket for Landmændene.